

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/248/2015
Identifikačné číslo spisu: 4414212901
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4414212901.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, K. I. č. XXX, Q., zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., M.R.Štefánika č. 73, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-50/2014-SK zo dňa 23.05.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 9. júna 2015, č.k. 15S/22/2014-55, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 9. júna 2015, č.k. 15S/22/2014-55, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“, „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 9. júna 2015, č.k. 15S/22/2014-55 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“, „napadnutý rozsudok“, „rozsudok súdu prvého stupňa“), žalobu žalobcu, v ktorej sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát v Nitre (ďalej len „KDI“, „KRPZ“, „druhostupňový správny orgán“) č. KRPZ-NR-KDI-50/2014-SK zo dňa 23.05.2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) pri aplikácii § 250j ods. 1 OSP zamietol. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorý v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky (ďalej len „prvostupňový správny orgán“, „prvostupňový orgán“) č. p.: ORPZ-NZ-ODI2-P-1316/2013 zo dňa 03.03.2014 (ďalej len „rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu“, „prvostupňové rozhodnutie“) uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa

§ 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) na tom skutkovom základe, že žalobca dňa 29.10.2013 v čase o 23.30 hod. v obci Q., K. I., miestna komunikácia, porušil § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.“), keď riadil bicykel a bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ C. a vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na požitie alkoholu, ktorú vykonal a mu bol nameraný v množstve 1,10 mg/l alkoholu v dychu, za čo mu uložil pokutu vo výške 200,- eur pri aplikácii § 22 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb.

Krajský súd konštatoval, že z pripojeného administratívneho spisu, ktorého súčasťou je aj spis prvostupňového správneho orgánu súd zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky na základe doručeného spisového materiálu

č. ORPZ-NZ-OD12-P-1316/2013, ktorého súčasťou je správa o výsledku objasňovania priestupku od Obvodného oddelenia PZ C., začal dňa 19.12.2013 konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca. Pri ústnom pojednávaní o priestupku dňa 03.03.2014 bolo zistené, že žalobca dňa 29.10.2013 v čase o 23.30 hodine v obci Q., K. I. - miestna komunikácia, riadil bicykel, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ C.. Bol vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške na elektrickom merači zn. ALCOTEST 7410, evidenčného čísla: ARFM-0116, či nie je pod vplyvom alkoholických nápojov. Žalobca vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom, pričom mu bolo zistené 1,10 mg/l etanolu v dychu. Menovaný odber krvi nežiadal, ďalšia jazda mu bola zakázaná.

V prejednávanej veci bol žalobca rozhodnutiami správnych orgánov uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb.. Súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného (resp. správneho orgánu prvého stupňa) v rozsahu

a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie aj postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom.

Podľa názoru prvostupňového súdu, v priestupkovom konaní bolo spáchanie priestupku žalobcom dostatočne preukázané. Žalobca už v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu argumentoval rovnakými dôvodmi, aké uviedol aj v žalobe.

V správe o výsledku objasňovania priestupku aj v úradnom zázname policajnej hliadky je presne a postupne opísaný skutkový dej, okolnosti za akých došlo k spáchaniu priestupku, správanie žalobcu a priebeh kontroly. Skutkový dej jednoznačne popísali službukonajúci príslušníci PZ vo svojich výpovediach, ktoré súhlasne na seba nadväzovali.

Žalobca v správnom konaní na svoju obranu - tvrdenie, že na bicykli pod vplyvom alkoholu na miestnej komunikácii nejazdil, a ho len tlačil, žiadal vypočuť dvoch svedkov. Ani jeden z vypočutých svedkov žalobcom uvádzanú obranu nepotvrdil. Tieto osoby nevideli ani policajnú hliadku, neboli prítomní pri kontrole žalobcu policajnou hliadkou, v inkriminovanom čase žalobcu nesprevádzali.

Napriek tomu, že správne orgány žalobcom navrhovaných svedkov H. a J. vypočuli, a pri vypočutí „kamaráti“ žalobcu žalobcom opisovaný priebeh kontroly policajnou hliadkou nepotvrdili, žalobca opätovne použil rovnaké tvrdenie v žalobe, keď postavil do protikladu tvrdenie ním uvádzaných dvoch svedkov s tvrdeniami dvoch príslušníkov PZ. Takýto protiklad z administratívneho spisu a z objasňovania priestupku nevyplýva a ani nie je zjavné, z akého dôvodu takýto argument žalobca opätovne použil v žalobe. Pri zisťovaní skutkového stavu v rámci objasňovania priestupku (čo vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia) existencia protikladných tvrdení svedkovia - policajti bola vylúčená.

V ďalšej časti žaloby žalobca poukazoval na svoju zodpovednosť zvyrazňujúc, že pozná pravidlá cestnej premávky. A preto by nikdy nejazdil pod vplyvom alkoholu, keďže je zodpovedný človek a nikdy by neriskoval tým, že by viedol nemotorové vozidlo po tom, čo si

vypil.

Podľa výroku rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 2T/56/2013-57 zo dňa 12.06.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2013, bol žalobca uznaný vinným, že dňa 12.02.2013 o 22.15 hod. po tom, čo vypil väčšie množstvo alkoholických nápojov, predstavujúce 1,08 mg/l alkoholu v dychu riadil osobné motorové vozidlo v obci C. J., kde nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu tohto vozidla, v dôsledku čoho narazil do stĺpa elektrického vedenia, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona. Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody 4 mesiace s podmieneným odkladom trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň súd žalobcovi uložil trest zákazu viesť motorové vozidlá na dobu 20 mesiacov.

Po preskúmaní správneho konania a rozhodnutí správnych orgánov prvostupňový súd dospel k záveru, že správne orgány zistili stav veci zodpovedajúci reálnej skutočnosti. Po spozorovaní opitého cyklistu (žalobcu) idúceho na miestnej komunikácii oproti autu službukonajúcich príslušníkov PZ, rozhodli sa ísť za ním, po otočení vozidla však žalobca z bicykla zosadol a išiel na chodník. Policajti ho následne kontrolovali a zisťovali požitie alkoholu.

Prvostupňový súd neuveril tvrdeniu o obrane žalobcu, že na bicykli nejazdil, keďže sa dobrovoľne podrobil dychovej skúške a jeho verziu o tom, že bicykel len tlačil nepotvrdili ním uvádzaní svedkovia. Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti dospel krajský súd k záveru, že z administratívneho spisu, okrem výpovede žalobcu, nevyplýva žiadna skutočnosť spochybňujúca pravdivosť výpovedí policajnej hliadky. Súd tvrdenie žalobcu považoval za účelové s poukazom na tú významnú okolnosť, že žalobca spáchal priestupok počas skúšobnej doby uloženej právoplatným trestným rozsudkom. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe vyvedený správny právny záver, s ktorým sa súd stotožnil. Súd rovnako, vzhľadom na všetky okolnosti a súvislosti, nepovažoval za potrebné vyhovieť žiadosti žalobcu o vykonanie grafologickej expertízy na zistenie pravosti podpisov žalobcu na správe o výsledku objasňovania priestupku. Dôkazy vykonané a vyhodnotené v priebehu správneho konania sú podľa názoru krajského súdu postačujúce na vyvedenie správneho právneho záveru, že žalobca priestupok, ktorý mu bol kladený za vinu, spáchal.

Pri uložení sankcie správne orgány postupovali v rámci ust. § 22 ods. 2 písm. c/ zákona o priestupkoch, teda postupovali v medziach určených zákonom.

Napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa sú, podľa krajského súdu, v súlade so zákonom, vychádzajú z riadne zisteného skutkového stavu preukazujúceho porušenie zákonných povinností žalobcu, kvalifikované ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb.. Súd nepovažoval argumenty žalobcu uvedené v žalobe za relevantné a žalobu preto podľa § 250k ods. 1 OSP zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keď nemal úspech v konaní, pri aplikácii § 250j ods. 1 OSP.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalobca. Žiadal zmeniť rozsudok krajského súdu a zrušiť napadnuté rozhodnutie a rozhodnutie prvostupňového orgánu a vrátiť vec správny orgánom na ďalšie konanie s pokynom na vykonanie grafologickej expertízy.

V dôvodoch odvolania žalobca tvrdil, že vo veci nedošlo k dostatočnému zisteniu skutkového stavu práve z dôvodu zamietnutia návrhu žalobcu na vykonanie dokazovania, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutia sú nezákonné. V podanom odvolaní zotrval v súlade so žalobnými bodmi na obrane, že na bicykli pod vplyvom alkoholu na uvedenej miestnej komunikácii nejazdil, len ho tlačil, potom, čo s kamarátmi odchádzal z podniku Kafé Fiesta v obci Q., s nimi prešiel ku križovatke cez cestu na

chodník, kde sa rozprávali spolu približne 15 minút, následne sa rozlúčili a išiel domov. J. a H., s ktorými v inkriminovanom čase komunikoval mu mali dosvedčiť, že sa rozhodol ísť pešo domov a tlačil bicykel. Uviedol, že nepozná dôvod, prečo príslušníci policajného zboru uvádzajú iné skutkové okolnosti veci. Keďže bol uznaný Okresnom súdom Nové Zámky v konaní č.k. 2T/56/2013 vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 18 mesiacov a súčasne mu bol uložený trest zákazu viesť motorové vozidlá na dobu 20 mesiacov, bol si vedomý, že musí dodržiavať právne predpisy, preto išiel peši a vedľa seba tlačil bicykel a neriskoval, že by viedol motorové alebo nemotorové vozidlo potom, čo požil alkoholický nápoj. Tvrdil, že po nahliadnutí do spisového materiálu a to Správy o výsledku objasňovania priestupku zistil, že sa nejedná o tlačivo, ktoré na mieste samom pred príslušníkmi policajného zboru (ďalej „len PZ“) podpisoval, práve z dôvodu, že tlačivo v spise bolo podpísané trikrát, údajne jeho osobou, čo nie je pravda, pretože tlačivo na mieste v uvedený večer podpisoval len jediný raz, a to vtedy, keď požiadal príslušníkov PZ, aby zaprotokolovali, že na bicykli nejazdil, ale ho tlačil vedľa seba.

Trval na vykonaní grafologickej expertízy, ktorá by preukázala jeho tvrdenia, že Správa o výsledku objasňovania priestupku bola upravovaná a nie je podpisovaná trikrát jeho osobou. K tvrdeniam svedkov (príslušníkov policajného zboru), ktorí vykonávali dňa 29.10.2013 hliadkovú činnosť, zastavili a legitimovali žalobcu, uviedol, že má vážne dôvody pochybovať o hodnovernosti ich svedeckých výpovedí práve v súvislosti s tým, že tlačivo, ktoré mu dali podpisovať v inkriminovaný čas, podpisoval jedenkrát, avšak v spise sa nachádza Správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorá má obsahovať až tri jeho podpisy. Tvrdil, že každá osoba, vrátane uvedených svedkov, má svoje špecifiká, bezprostredne vníma spáchaný skutok vlastnými zmyslami, preto je úplne vylúčené, aby dve osoby podali takmer identickú výpoveď o takých skutočnostiach, a to rovnakými výrazovými prostriedkami a v rovnakom slovoslede.

Uviedol, že do spisového materiálu (Správy o výsledku objasňovania priestupku) bola dopísaná veta, že šiel na bicykli 20 metrov, keď túto vetu nikdy pred príslušníkmi PZ, ktorí vykonávali hliadku, nepovedal, nakoľko z logiky veci vyplýva, že by potom nežiadal zaprotokolovať do zápisnice, že išiel pešo a bicykel tlačil vedľa seba, miesto, na ktorom hliadka PZ žalobcu zastavila, je pri odbočke smerom na cintorín, avšak v spise je uvedené, že hliadkou bol zastavený pri vychádzaní z obce Q.. Pokiaľ by hliadka v jeho prípade postupovala svedomito, uvedená skutočnosť by nemohla byť v podkladoch rozhodnutia uvedená, keď miesto, kde mal byť spáchaný priestupok, je potrebné presne identifikovať, a keďže v ten večer išiel domov, tak nemohol byť zastavený „pri vychádzaní z obce“, v ktorej obci býva.

3.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 18.09.2015, zotrval na skutkových a právnych záveroch obsiahnutých dôvodoch napadnutého rozhodnutia, žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vec správny potvrdil.

4.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk

(§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom preskúmaného konania v danej veci bolo rozhodnutie správneho orgánu, ktorým s konečnou platnosťou rozhodol o vine a uložení sankcie žalobcovi za porušenie právnych povinností vyplývajúcich zo zákona č. 8/2009 Z.z., v konaní a rozhodnutí podľa zákona č. 372/1990 Z.z.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne nepoukazuje.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - §§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 O.s.p.).

Do uvedenej právnej normy bola transformovaná požiadavka tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces, v zmysle ktorej súd pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo vo veci zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súd teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a

úplnosť skutkových zistení zadovážených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne pochybenia, môže v zrušujúcom rozhodnutí správneho orgánu uložiť povinnosť na ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu považuje za dostatočne jasne a zrozumiteľne odôvodnené dávajúce odpovede na všetky relevantné žalobné námietky a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Z dôvodu, aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti na zdôraznenie skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza nasledovné.

Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje všeobecný predpis o priestupkoch. (Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3).

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že správny súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Nevylučuje sa pritom, aby súd vykonal aj dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy O.s.p. (pozri § 250i ods. 1 a 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd mal preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého

rozhodnutia žalovaného sa vecou náležite zaoberal, keď zákonnosť napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a postup im predchádzajúci preskúmal v rozsahu žalobných námietok a v odôvodnení napadnutého rozsudku dal na zásadné otázky v žalobe nastolené vyčerpávajúcu odpoveď. Prvostupňový súd správne konštatoval, že správne orgány oboch stupňov vo veci náležite zistili skutkový stav a tento aj správne právne vyhodnotili, a svoje skutkové zistenia a právne závery aj riadne a v dostatočnom rozsahu vo svojich rozhodnutiach odôvodnili. Odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu mal spáchanie protispoločenského konania a naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Z.z. za preukázané. Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že správne orgány oboch stupňov zistený skutkový stav aj náležite právne posúdili, pri aplikácii príslušných ustanovení zákona o cestnej premávke a zákona o priestupkoch, v spojení s právnou úpravou zákona o správnom konaní.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasť tvoril aj administratívny spis žalovaného zistil, že odvolacie námietky sú zhodne so žalobnými bodmi. Nosnou odvolacou námietkou bolo tvrdenie žalobcu, že správne orgány rozhodli na základe nedostatočného zisteného skutkového stavu, keď „nepreverili“ nariadením znaleckého dokazovania tvrdenie, že niektoré podpisy žalobcu na listine „Správa o výsledku objasňovania priestupku“ zo dňa 29.10.2013 č. ORPZ-NZ-OPP5-P-893/2013 (ďalej len „Správa“) mu nepatria, ako i dostatočne nepreverili tvrdenie, že žalobca v inkriminovanom čase a mieste skutku nejazdil na bicykli.

Odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že skutkové zistenia tvrdenia žalobcu nepotvrdili, a to ani ním označení a správnymi orgánmi vypočutí svedkovia (J.). Vypočutí príslušníci policajného zboru (ďalej len „PZ“), ktorí v čase skutku vykonávali v mieste skutku hliadkovú činnosť (npor. JUDr. I., stráž. I.) potvrdili, že skutok sa stal tak, ako sa kladie žalobcovi za vinu.

V konaní bolo potrebné vyhodnotiť, či správnym orgánom zistený skutkový stav vytvoril dostatočné východisko pre vydanie zákonného správneho rozhodnutia a či žalobcova požiadavka nariadenia znaleckého dokazovania je dôvodná.

Odvolací súd konštatuje, že pre posúdenie veci je irelevantné tvrdenie žalobcu, že podpisy na listine „Správe“, vizuálnym porovnaním, nevykazujú znaky identity.

„Správa“ obsahuje tri podpisy, ktoré podľa správnych orgánov majú patriť žalobcovi a ktorých identitu žalobca spochybňuje, keď tvrdí, že sa podpisoval len raz.

V „Správe“ sa nachádza podpis, ktorý ma patriť žalobcovi v časti, v ktorej je konštatované správnym orgánom, že žalobca jazdil na bicykli v obci Q. po ulici K. I. a javil známky požitia alkoholu, bol zastavený a podrobil sa dychovej skúške na požitie alkoholu, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.. Druhý podpis sa nachádza v časti „Správy“ pri texte „nežiada lekárske vyšetrenie“ a tretí podpis sa nachádza v časti A. „Správy“ (druhá strana „Správy“) pri cyklostylovanom texte „podozrivý z priestupku po poučení podáva vysvetlenie“ a pri ručne napísanom texte „išiel som 20 metrov po ceste“.

Aj v prípade, že by žalobca „vôbec“ „Správu“ nepodpísal, nebol spôsobilý dôkaznými prostriedkami preukázať svoje skutkové tvrdenia, bez ohľadu na text „Správy“, naviac keď skutočnosť viažuce sa k druhému a tretiemu podpisu uvedené v „Správe“ nerozporoval a pri treťom podpise nie sú tieto tvrdenia ani v rozpore s jeho tvrdením, len sú obsahovo „chudobnejšie“.

Dôkaznú povinnosť tvrdenia žalobca v správnom konaní neunesol, keď jeho obranu nedotvrdili ani ním navrhnutí svedkovia. Obrana žalobcu v konaní vykazuje znaky účelovosti, o to viac, že ku skutku došlo v čase po 23. hod., keď spolu s bicyklom mal, po požití alkoholických nápojov, z miestneho pohostinstva odchádzať, keď v minulosti bol opakovane v priestupkovom a trestnom konaní, v súvislosti s požitím alkoholických nápojov, vyšetrovaný, a nekorešponduje ani s jeho tvrdením, že je

zodpovedným a dodržiava právne normy a neohrozil by svoje zdravie alebo zdravie iného, navyiac, keď žalobca mal možnosť aj na vlastné náklady si zabezpečiť, ako dôkazný prostriedok, znalecký posudok z odboru písmoznalectva.

Podľa odvolacieho súdu ani preukázanie „nepravosti“ podpisov na „Správe“, by nemalo vplyv na skutkové zistenia žalovaného, keď navyiac „Správa“ bola len jedným z dôkazov vykonaných v správnom konaní a podkladom rozhodnutia.

Skutok, ktorý sa žalobcovi kladie za vinu, bol preukázaný aj výsluchom príslušníkov PZ, ktorých hodnovernosť nebola nijakým spôsobom spochybnená. Je úplne logické, že osoby, ktoré súčasne vnímajú vizuálne určitú situáciu (správanie) zhodne obsahovo, aj výrazovými prostriedkami toto správanie, túto situáciu popisujú, resp. ju obdobne popisujú, čo bez ďalšieho, nemôže byť dôvodom spochybnenia hodnovernosti výpovedí týchto osôb.

Pre posúdenie veci je podstatné, že skutok sa stal v obci Q.. Žalobca obsah „Správy“, v ktorej je uvedené miesto priestupku - Q., K. I., nespochybnil a jeho tvrdenie, že podľa správnych orgánov sa mal skutku dopustiť „pri vchádzaní z obce“, nezodpovedá ani vymedzeniu skutkovej vety v preskúvaných rozhodnutiach. Jedine v Úradnom zázname z 21.10.2014 vyhotovenom príslušníkom PZ I. je uvedené, že „Hliadka cyklistu spozorovala, ako hliadka vychádzala z obce“, aj toto slovné spojenie v úradnom zázname konštatuje, že hliadka vychádzala z obce a nie žalobca.

Pre posúdenie veci je podstatné, že skutok sa stal v obci Q., na ulici (miestnej komunikácii) K. I., čo konštatovali správne orgány a nebol sporným. Preto je irelevantná odvolacia námietka žalobcu, ktorá spochybňuje miesto spáchania priestupku.

Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, ale je aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán (platí to aj pre odvolací orgán) je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

Odvolací súd po oboznámení sa s kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu zistil, že správne orgány rozhodli na základe riadne zisteného skutkového stavu, v súlade so zásadou materiálnej pravdy. Potom konštatovanie v rozsudku súdu prvého stupňa, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím je zákonné, odvolací súd vyhodnotil ako vecne správne, a pri aplikácii § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 posledná veta OSP, § 246c ods. 1 prvá veta OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP potvrdil, keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech, z ktorých dôvodov odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP a contrario, v spojení s § 224 ods. 1 a § 246 ods. 1 prvá veta OSP a § 492 ods. 2 SSP žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.